

Posudek vedoucího bakalářské práce
Německý střelecký spolek Loket (1560–1945)
Jiří Herda

Historie střeleckých spolků v českých zemích představují téma, o kterém se v posledních letech rozhodně nedá říci, že by stálo stranou odborníků, nebo alespoň amatérských regionálních badatelů. Naopak, vznikla a vzniká početná řádka studií o někdejších střeleckých sdruženích, jež se svou popularitou mezi spolky řadila na nejpřednější místa. Vzhledem k ucelenosti, nerozsáhlému fondu a jeho většinou dobrému archivnímu zpracování náleží střelci také k oblíbeným námětům pro absolventské práce. Tedy – pokud jde o spolky české. Což však není případ ostrostřelců loketských, jejichž archiv byl pochopitelně veden německy, fond dosud zpracován není (a je otázkou, kdy bude) a ještě je deponován ve snad nejdlehlším archivu České republiky, v Jindřichovicích na Sokolovsku. Už jen kvůli těmto okolnostem zaslouží výběr Jiřího Herdy pochvalná slova.

Autor na začátek své práce nestandardně, lépe řečeno nadstandardně, zařadil český, německý a anglický abstrakt – přitom ale v závěru nevynechal ani shrnutí (summary), opět v němčině (zde by ale mělo být nadepsáno „Zusammenfassung“!) a angličtině. Následuje vlastní úvod, kde vysvětluje motivy a cíle své práce, především však stručně nastiňuje počátky střeleckých bratrstev ve středověku a raném novověku. Využívá k tomu výhradně domácí českou literaturu, ačkoli v souvislosti s jeho tématem by nebylo od věci zmínit i díla německá – ať už se týkají střeleckých spolků nebo dějin města Lokte. A to i pokud autor německý jazyk neovládá, alespoň pro úplnost by zde jejich přehled chybět neměl. Bohužel, jazykově německá práce není citována ani jediná, ani v poznámkách pod čarou, ani v seznamu literatury. Tam lze sice objevit soupis několika pramenů ze sokolovského okresního archivu, ačkoli vlastní fond loketského střeleckého spolku dosud nebyl archivně zpracován, jenže autor je bohužel pro své dílo nevyužil. Což je velká škoda, protože kupříkladu hned dvě knihy zápisů ze schůzí nebo účetní kniha (vše z 19. století) by mu poskytly jistě plastický obraz tehdejšího vnitřního života vybraného loketského spolku. Ostatně, pokud jde o odkazy pod čarou jako takové, i s těmi J. Herda celkově dost šetří. Primární zdroje měl dva – dějiny města od autorského duha manželů Vlasákových (archivářů a pořadatelů loketského archivu) a především již poněkud „vousatou“ publikaci P. A. Schmitta o historii místního střeleckého spolku. Na jejich základě postupně probírá členskou základnu, hospodaření s financemi, střelecké závody a místa jejich konání, spolkové insignie, zbraně a uniformy. Postrádám však případné pořádání dalších akcí (plesy, bály, ohňostroje, vydávání publikací atp.) a zhodnocení vlivu spolku na společenský život ve městě (stručně zmíněno až v závěru). Několik posledních stran autor věnoval kapitolce o současných pokračovatelích spolku.

Přílohy jsou bohaté, dominantně obrazové (s výjimkou seznamu známých velitelů spolku), v tom případě barevné. Seznam pramenů a literatury je spíše sporný, ovšem pro bakalářskou práci přeci jen ještě dostačující. Internetové zdroje J. Herda necituje.

Gramaticky je práce v zásadě velmi korektní (až na psaní českých zemí s velkým Č, nebo termínu isnigníjí- sic!, s. 6), občas ale autora pozlobí nejrůznější překlepy (nožné místo možné, s. 6; Boušová místo Boušková, s. 9; ...jsem však zjistit..., s. 38; atp.)

Do budoucna se autorovi jistě otevírají široké možnosti, jak na práci navázat, jak ji adekvátně rozšířit (v eventuální práci diplomovou) – o německou regionální literaturu, a zvláště o detailní studium samotných archivních pramenů.

Práci s výhradami hodnotím jako velmi dobrou a navrhuji ji k obhajobě